

УКРАЇНАМ

ДЕКЛАРАЦІЯ ВЗАЄМОЗАЛЕЖНОСТІ

ОСЬ ЩО МИ ЗНАЄМО

Ми - земля, якою стаємо через рослини і тварин, що дають нам їжу.

Ми - дощі й океани, які течуть у наших венах.

Ми - дихання лісів землі та морських водоростей.

Ми - людські звірята, зв'язані з усім іншим, що живе, бо ми -
нащадки першородної клітини.

Ми ділимо з цією ріднею спільну історію, записану
в наших генах.

Ми спільно володіємо сьогоденням, сповненим непевності.

І ми маємо спільне майбутнє, поки що не передвішане.

Ми, люди, є лиш одним із тридцяти мільйонів видів, які тчуть
тоненьку оболонку життя, що оповиває світ.

Стабільність співтовариства живих істот залежить від цієї
розмаїтості.

Як плетиво в мережі, ми взаємозв'язані, бо ми вживаємо, очищаємо,
ділимо між собою і поповнюємо основні складники життя.

Наш дім, планета Земля, має свої межі; все живе спільно
користується її ресурсами і енергією сонця, а тому для всього
існує межа зростання.

Уперше в історії ми торкнулися цієї межі.

Коли ми чинимо шкоду для повітря, води, ґрунтів і розмаїтості
життя, ми крадемо від нескінченного майбуття заради
служіння швидкоплинній сучасності.

Ми можемо нехтувати цим станом речей, але не можемо його змінити.